



ن: جەي ئار ئار تۆلكين

گەلا بەرھەمی نیگل

و: مستەفا زاھیدی



ھەبوو نە بوو پیاویکی کورتەبالا ھەبوو بە ناوی نیگل کە سەفەرێکی درێژماوەی لە بەربوو. ئەو
حەزی لە رویشتن نەبوو. لە راستیدا ئەم بیروکەییە هیچ پێ خۆش نەبوو، بەلام نەیدەتوانی لە
بیری خۆی بەریتەو. دەیزانی دەبێ روژی سەفەرەکە دەست پێ بکات. بەلام بۆ ئامادەبوونیش
بە پەلە نەبوو.

نیگل وینەکیش بوو، بەلام وینەکیشیکی زۆر سەرکەوتوو نەبوو. تا رادەپەک لەبەرئەوێ سەرقالیی زۆری هەبوو. هەموو ئەو سەرقالییانە بەلایەوێ هێچ نەبوو جگە لە سەرئیشە، بەلام بە باشتترین شتیوێ ئەنجامی دەدان، بە تاییەت ئەو کاتەئێ نەیدەتوانی لە کۆلی خۆی بکاتەوێ، ئەو هەر وەها "بە باووێ ئەو" بەداخەوێ زۆربەئێ کات هەر وادەبوو.

ولاتەکەئێ یاسای زۆر وشکی هەبوو. بەلام هۆکاری تریش بوون. بۆ وینە هەندئێ جار تەواو بێکار دەبوو و هێچی نەدەکرد. هەر وەها تووشی جوړئێ بە رەحمبوون بوو. دەزانن مەبەست چ چەشنە بە رەحمبوونیکە: ئەم هەستە زۆربەئێ کات لەبری ئەوێ هانی بدات بۆ ئەنجامی کاریک، نیگەرانی دەکرد، هەر وەها ئەوکاتەئێ سەرقالیی کاریک بوو هەر خەریکی بۆلەبۆلکردن و جینۆدان "بە خۆئێ" بوو. بەمەشەوێ هەر ئەم بە رەحمبوونەئێ هانی دەدا وردەکارییەکانی دراوسێ شەلەکەئێ ئاغای پەریش ئەنجام بدات. بەو مەرجەئێ بەهاتبایەن و داوای هاوکارییان لێ کردبا، نیگل هەندئێ جار یارمەتی خەلکانی تری دەدا لە شوێنە دوورەکان. هەرچەن ماوێ جاری دەکەوتە بیی سەفەرەکەئێ و بەشیوێهیکەئێ بێ ئەنجام دەستی دەدایە کۆکردنەوێ هەندئێ لە شتەکانی، لەو کاتانەدا نەدەپەرژایە سەر وینەکیشانەکەئێ.

چەند تابلۆیکەئێ بە دەستەوێ بوو کە بە لەبەرچاوغرتنی تواناییەکانی زۆربەئێ زیاد لە ئەندازە گەورە و تەماحکارانە بوون. ئەو لەو وینەکیشانە بوو گەلکانی جوانتر لە دارەکان دەکیشا. بە زۆری ماوێهیکەئێ زۆری تەرخان دەکرد بۆ کیشانەوێ گەلایەک و هەولئێ ئەو بوو تا شتیوێ و درەوشاوێی گەلایەک و بریقەدانەوێ شەونمەکان لەسەر لێوارەکانیان بە وینا بکیشی. ئەو دەبویست داریکی تەواو بکیشیتەوێ کە هەموو گەلکانی بەم شتیوێهیکەئێ بن و هەموو گەلکان لەگەل یەک جیاوازان بن.

یەکئێ لە تابلۆکانی زۆر مێشکی داگیر کردبوو. ئەم تابلۆیکەئێ کە بە گەلایەئێ گەلایەئێ تووشبوو بە دەستی باوێ دەستی پێ کردبوو، بوو بە داریک و دار گەورە بوو، لق و پۆی زۆری دەکرد، ریشەگەلئێ داکوتا کە زۆر سەیر و سەمەرە بوون. بآئندەئێ سەیر و سەمەرە لە سەریان هێلانەئێ کرد: دەبووایە بەهائیان پێ بدات. ئەوکات لە هەموو لایەئێ دارەکەوێ و لە پشتییەوێ و لە ناو گەلایە لقاەکانییەوێ ولاتیک دەرکەوت. لە دووری دوورەوێ نیشانەکانی جەنگەلئێ چر لەسەر زەوئێ و، کویتسانی بە شاخە بەفرگرتووەکانییەوێ دەبیندرا. نیگل هەموو هۆگری خۆئێ بۆ تابلۆکانی تر لە دەست دا، هەندیکیان بەمەلا و لای تابلۆ گەورەکەدا هەلواسی. زۆر زوو تابلۆکەئێ ئەوێندە گەورە بوو و ناچاربوو لە پەژە کەلک وەرگیرئێ. بە پەژەکەدا سەردەکەوت و دەهاتە خوار، رەنگئێ دەدا لە گۆشەئێ یان لە گۆشەئێ پاکئێ دەکردەوێ. کە کەسانی تر دەچوون بۆ لای، روالەئێ زۆر بە ئەدەب دەهاتە بەرچاو، هەرچەن هەندئێ جار لەسەر

کورسییه‌کانی کایه‌ی به قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌کرد. گوئی ده‌دا به هه‌موو قسه‌کانیان، به‌لام له ده‌رووندا هه‌موو کات بیرى لای ئه‌و تابلۆ‌گه‌وره‌یه بوو که له ژیر سه‌ره‌په‌نايه‌کی گه‌وره‌دا بوو که هه‌ر به‌م مه‌به‌سته دروستی کردبوو. "له تیکه زه‌وییه‌کدا که سه‌رده‌مانیک په‌تاته‌ی تیندا به‌ره‌م ده‌هینا" نه‌یده‌توانی رزگاری ببی له ده‌ست به رحم‌بوون. هه‌ندئ جار به خۆی ده‌وت "خۆزگه تاقه‌تی کارکردنم زیاتر بایه". مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو خۆزگه کینشه‌کانی تر نه‌ده‌بوون به‌هۆی نیگه‌رانی ئه‌و. بۆ ماوه‌یه‌کیش به شپۆه‌یه‌کی جدی نیگه‌رانی رووی تێ نه‌کرد. هه‌رده‌م ده‌یگوت "به‌ر له‌وه‌ی ناچار بم به‌ره‌و ئه‌و سه‌فه‌ره شوومه بکه‌ومه ری ئه‌و تابلۆیه ته‌واو ده‌که‌م تابلۆ راسته‌قینه‌که‌م". به‌لام ئارام ئارام به‌وه گه‌یشت ناتوانی سه‌فه‌ره‌که‌ی بۆ ماوه‌یه‌کی نادیار دوا بخات. ده‌با به هه‌ر جوړی بایه به‌ری به گه‌وره‌بوونه‌وه‌ی راده‌به‌ده‌ری تابلۆکه بگرتایه و ته‌واوی کردبا.

روژی نیگل له تابلۆکه‌ی دوور که‌وته‌وه و به‌وردی و بی هیچ خۆشه‌ویستییه‌کی تایبه‌تی له تابلۆکه‌ی رووانی. نه‌یده‌توانی بریار بدات بۆچوونی ده‌رباره‌ی تابلۆکه چیه‌یه، خۆزگه هاو‌پێیه‌کی بایه که بیتوانیبا به‌های واقعی کاره‌که‌ی دیاری بکات. له راستیدا تابلۆکه هیچ جێگه‌ی دل‌خۆشی نه‌بوو بۆی، هه‌رچهن زۆریش جوان ده‌هاته به‌رچاو، ته‌نیا تابلۆیه‌کی به راست جوان له جیهاندا. له‌و ساته‌دا هه‌زی لێ بوو خۆی ببینی له درگا‌که‌وه دێته ژووره‌وه و ده‌ست ده‌دا به پشیتیدا "به راستگۆیه‌کی ئاشکراوه" ده‌لێ: "شاکارێکی گه‌وره! راست ده‌زانم مه‌به‌ستت چیه‌یه. هه‌روا درێژه‌ی پێ بده و جگه له کاره‌که‌ت بیر له هیچی تر مه‌که‌ره‌وه! ئیمه رپوره‌سمیک ریک ده‌خه‌ین بۆ پشکیشکردنی یارمه‌تییه مالمیه‌کان بۆ ئه‌وه‌ی تۆ نیازمه‌ند نه‌بی".

به‌لام وه‌ها رپوره‌سمی بوونی نه‌بوو، نیگل یه‌ک شتی به جوانی ده‌زانی. تابلۆکه له ئەندازه‌ی ئیستایدا بۆ ئه‌وه‌ی ته‌واو ببی پێویستی به تۆزێ سه‌رنجدان و که‌می کارکردن، ئه‌ویش کارکردنێکی سه‌خت و بی وه‌ستان هه‌یه. که‌وايه قوڵی هه‌لمالی و به وردی ده‌ستی کرد به‌کار. چهن روژ له هه‌ولێ ئه‌وه بوو نیگه‌رانی هیچ شتی نه‌بی، به‌لام وه‌ستانێکی زۆر ده‌هاته پێش: که‌ره‌سه‌کانی ماله‌وه‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک له کار ده‌که‌وتن. ناچار بوو بۆ ئاماده‌بوون له کۆبوونه‌وه‌ی شورا سه‌ردانی شار بکات. هاو‌پێیه‌کی که له شوپنێکی دوور ده‌ژیا نه‌خۆش که‌وت. ئاغای په‌ریش به هۆی ئازاری ئیسکه‌وه له جێدا که‌وت. یارمه‌تیدانی و پشوازیکردن له میوانه کتوپه‌رکه‌کانیش هه‌ر درێژه‌ی هه‌بوو. به‌هار بوو و هه‌موویان هه‌زیان له خوارده‌نه‌وه‌ی چای خۆراپی په‌یلاخ بوو. نیگل له مالمی خۆش و بچووک دوور له شار ده‌ژیا. له دله‌وه نه‌فره‌تی لێ ده‌کردن و به‌لام نه‌یده‌توانی له بیرى بکات که زستانی رابردوو خۆی ده‌عه‌وتی کردوون. ئه‌و کاته‌ی که سه‌ردانی دوو‌کانه‌کان و خوارده‌نه‌وه‌ی چا له‌گه‌ڵ ئاشناکاندا "به وه‌ستان له کاری ئه‌وان" نه‌ده‌زانی. هه‌ولێ دا دل‌ره‌ق بیت، به‌لام سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هینا. زۆر کار هه‌بوو که رووی

نه بوو وه لامي نا بداته وه، به بي له بهرچا وگرتني نه وهی به نه رکی خوئی ده زانين يان نا. هه ندي کاريش هه بوون به پتچه وانهي باوه ريبه وه ده بووايه نه جامي بدايه. هه ندي له ميوانه کان به توانج پتيان ده گوت له ميژه باخه که ی وپل کردوه. رهنکه پشکينه ريک بيت بۆ سه ره رشتي. به لام هه نديکيان ناگه داري تابلوکه ی نه بوون و هيچ جياوازيه که نه بوو نه گهر بيشيانزانيا. به گومانم له وهی تابلوکه يان پي شتيکی گرینگ بايه. به دلنيايييه وه ده توانم بلتم به راست تابلوکه ی زور جوان نه بوو، هه رچهن ده کرا هه ندي خالي باشي تيدا ببينريت. به هه رحال داره که شتيکی سه ير و له شويني خويدا ناوازه بوو، راست وهک نيگل بۆ خوئی. هه رچهن به رواهت که سيکی زور ناسايي و پياويکی ساويلکه ی شله خته بوو.

سه ره نجام، کات بوو به شتيکی به هادار بۆ نيگل. ناسراوه کاني له شاره نزیکه که دا به بيربان ده هينايه وه که نه و پياوه ده بي پرواته سه فه ريکی پر زه حمهت. هه نديکيشان ده ستيان کرد به به راوردکردني نه و زمانه ی که ده کرا سه فه ره که ی دوا بخات و مابوونه وه دواي نه و ماله که به کي دهگا و ناخو باشتر چاوديري باخه که ده کات يان نا.

پايز داهات، پايزيکی ته ر و توفاني، وينه کيشه بچکوله که له شويني کاره که ی خوئی بوو. له سه ره په يژه که وه ستا بوو و هه ولي نه وه بوو ناوابووني خوړ، که ئيستا تارمايييه که له گوشه ی چه پی تابلوکه، له نووکی به کيک له لقه پر گه لاکاني داره که دا ده بينرا، له سه ره کيوي به فري بکيشيته وه. ده يزاني که ده بي زوو خوئی بۆ سه فه ره که ناماده بکات. رهنکه سه ره تاي سالي داهاتوو. ته نيا ده يتواني تابلوکه، نه ویش به شيويه که په له پرووزه، ته واو بکات و به س. چهن گوشه يه که له تابلوکه مابووه وه که ئيستا کاتي نه وهی نه بوو ته واوي بکات و به ناچاري ده بي هه ر نه و شوينه ی مه به ستی بوو چاکی بکردبايه.

دايان له ده رگا. به ده نگی به رز گوتي "وه ره ژووره وه" و له په يژه که هاته خواره وه. له حالتيکدا به بي زاريه وه قه له مه که ی وه شاندا، وه ستا. **په ريشی دراوسيی هاتبوو**، ته نيا دراوسيی راسته قينه ی، چونکه نه وانی تر زور دوورتر له و ده ژيان. به مه شه وه په ريشی زور خو ش نه ده ويست، تا راده يه که له به ره نه وهی هه رده م گرفتار و پيويستی به يارمه تي بوو، هه روه ها به های نه ده دا به وينه کيشان. به لام له کاری باخداريدا زور ورد بوو. که په ريش ته ماشاي باخه که ی نيگلی ده کرد "که زور جار واده بوو" زياتر له هه موو شتي گيا که له کاني ده دی، که ته ماشاي تابلوکه شي ده کرد "که زور که م واده بوو" ته نيا رهنگی سه وز و خو له ميشی و هتله ره شه کاني ده دی که به لايه وه بي مانا بوو. نه و به رده وام نيگلی له بووني گيا که له کاني ناگه دار ده کرده وه "نه رکيکی دراوسييه تي" به لام هيچ کات ده رباره ی تابلوکانی قسه ی نه ده کرد. په ريش لای و ابوو نه م کاره ی زور هاوړتيانه يه و نه يده زانی ته نانهت نه گهر واش بيت هيشتا به راده ی پيويست

هاورپيانه نيبه. يارمه تيدان له هه لکه نندنی گيا که له کان "رنگه ستايشکردنی تابلوکان" باشت
بوو. نيگل گوتی: "ئا، پهريش چ بووه؟" پهريش به بى ئه وهى چاو له تابلوکه بکات گوتی: "دهزانم
نابى موزاحيمت بم، دلنيام زور کارت ههيه."

نيگل خووشى دهيوست شتيكى له م چهشنه بللى به لام هه له كههى له دستدا بوو. ته نيا توانى
بللى: "به لى وايه."

پهريش گوتی: "به لام من جگه له تق كه سم نيبه په ناي بۆ ببه م". نيگل هه ناسه يه كى هه لکيشاو
گوتی: "به لى وايه". ئەم ئاهه له و ئاهانه بوو كه ده برپينى تاكه كه سين، به لام وهها دها ناکريت كه
نه بينرين. "چيم له دست دى بۆت بکه م؟". پهريش گوتی: "ژنه كه م چهن رۆژه نه خووشه و من زور
نيگه رانم. با نيوهى سواله تى سه ربانه كههى بردووه، ئاو هاتووه ته ناو ژوورى خه وه كه مانه وه، لام
وايه ده بى برۆم به شوين دوكتوردا، هه روهها بيناسازيش. ته نيا كيشه ئه وهيه كه هاتنيان كيشه
زور ده خايه نى. له بيرى ئه وهدا بووم ناخۆ تق دار و ته ليسى زياديت هه يه. ته نيا له به رنه وهى
پينه ي بکه ين بۆ ئه وهى ئەم يهك دوو رۆژه بگوزهرى. "ئيسنا جوان له تابلوکههى رووانى".

نيگل وتى "ئهى هاوار، گيانه كه م به راستى كه مشانسى. هيوادارم نه خووشى ژنه كه ت ته نيا
سه رما بوونى كى ساده بيت. چهن ساتى تر سه رداننتان ده كه م بۆ ئه وهى به يارمه تى يه كتر
نه خووشه كه بيه يه خواره وه."

پهريش به ساردوسرى گوتی: "زور سوياست ده كه م، به لام سه رما بوون نيبه، تاى هه يه. بۆ
سه رما بوونى كى ساده موزاحيمت نه ده بووم، ژنه كه شم له نهۆمى خواره وه له ناو چيدايه. ناتوانم
به سينيه كه وه سه ره و خوار بکه م، ئەميش به م پامه وه. به لام ده بينم سه رقالى، ببوره نيگه رانم
كرديت زور به و هيوايه بووم كاتت بى برۆى به شوين دوكتوردا. خوۆت ده زانى من چۆنم!
هه روهها برۆى به شوين بيناسازيشدا. هه لبه ت ئه گه ر به راست هيج پارچه يان ته ليسى كى
زياديت نيبه.

نيگل گوتی: "به دلنياييه وه" هه رچهن وشه ي تر له دليدا بوو. ئەو دللى له و ساته دا ته نيا نه رم
بوويوو، به بى ئه وهى به رحم بيت. "ده توانم برۆم، ئه گه ر به راست نيگه رانى ده رۆم؟" پهريش
گوتی: "نيگه رانم، زوريش نيگه رانم. خوۆزگه شهل نه بايه م."

كه و ابوو نيگل رۆيشت. ده بينى كه دۆخى كى خراپ بوو. پهريش دراوسى بوو و دراوسى كانى تر
زور لى دوو بوون. نيگل پاسكليتكى هه بوو، پهريش نه يبوو، نه شيدته توانى سواری بيت. پهريش
ده شه لى، لاقتى كى ته و او شهل بوو كه به راستى ئازارى دها. نابى ئەم خاله و هه روهها روخسارى
گرز و هاوار هاواری ئەو له بير بکه ين. به لام نيگل تابلويه كى به ده سته وه بوو و ماوه يه كى زور
كه م بۆ ته و او كردنى، به لام واديار بوو ئەمه كارى كه ده بى پهريش ته و او بکات، نهك نيگل. به لام

په ریش هیچی له تابلۆ نه ده زانی و نیگلش له م باره وه هیچی له دهست نه ده هات. له حالئیکدا پاسکیله که هی دهرده دهره وه له بهر خۆیه وه گوئی: "تف لهو به خته ی من."

باران دهباری، بای ده هات و نوور له وه دا بوو ته واو بیت. نیگل له بهر خۆیه وه گوئی: "ته مرۆ چی تر ناتوانم له سه ر تابلۆکه کار بکه م." لهو ماوه دا که خه ریکی لئخوړین بوو یان نه وه بوو جنپوی به خۆی ددها، یان نه وه ی له خه یالی خۆیدا قه له می به سه ر کویتستان و گوول و بنچکه کانددا ده هیتنا. که بۆ یه که م جار له به هاردا له خه یالییدا دای رشتبوو. قامکه کانی به دهور فه رمانی پاسکیله که دا دهوریان دابوو. ئیستا له دهره وه ی سه ره په ناکه دا، له زهینی خۆیدا به ته واوی دهیزانی چۆن دهست به و گوول و بنچکه دره وشاوانه دا بپنیت که وینای کویتستانیکیان وه ک چوارچپوهی ره سمیک وه خو دهرگرت. به لام هه سته ده کرد. دلئ داده خوړپې. جوړئ ترس له وه ی هیچ کات دهره فه تی نه م تا قیکردنه وه ی نه پې.

نیگل دوکتوری دۆزیه وه و نووسراو یکیشی بۆ بیناسازه که جی هیشته. شوپنی کاره که ی داخرا بوو و بیناسازه که ش چوو بووه وه ماله وه بۆ لای زوپاکه. نیگل خووسابوو و سه رمای بووبوو. به پیچه وانه ی نیگله وه دوکتور دهست به جی نه که وته پړئ. روژی دواتر گه یشته نه وئ که زۆر گونجاو بوو بۆی، چونکه تا نه و کات دوو که سی تریش له ماله کانی نه و دهورووبه ردا نه خو ش که وتیوون. نیگل به تابه کی قورسه وه له جی که وت و دیمه نی سه رسوره پنه ری گه لاکان و لقه تیک هه لچووه کان له سه ریدا و به میچه که وه دیار ده بوو. ناگه دار بوونه وه له وه ی خانمی په ریش ته نیا سه رمای بووبوو و ئیستا هه ستاوه، نارامی نه ده کرده وه. رووی کرده دیواره که و له ناو گه لاکاند خۆی کفن کرد.

بۆ ماوه یه که له جیدا مایه وه. هه ر بای ده هات و سواله تیکی زۆرت له بانئ په ریش و هه روه ها که میکیش له سه ر بانئ نیگل با بردی. میچه که ی ده سته کرد به دلۆپه کردن، بیناسازه که که نه هات. یه که دوو روژ نیگل زۆر به خه مییه وه نه بوو. دواتر بۆ به ده سته پینانی خواردن چوو ده روه "نیگل ژنی نه بوو". په ریشی نه دی. شی درزی کردبووه ناو ئیسکه کانییه وه و لاقی هاتبووه ئیش. ژنه که شی سه رقالئ رامالینی باران و ئاو بوو و له بهر خۆیه وه ده یگوت رهنکه نیگل له بیری چووبی سه ردانئ بیناساز بکات. نه گه ر نه و شتیکی باشی شک دهرد به وه ی قه رزی بکات، په ریشی شهل یان ساخ، دهنارد به شوینیدا به لام نه مجاره وای نه کرد بۆیه نیگل بی نه وه ی که س لئی بپرسی له ژووره که دا مایه وه.

دوای هه فته یه که جاریکی تر نیگل لاره لار رویشته سه ر په ناکه ی. ویستی به په یژه که دا برواته سه ر، به لام نه م کاره بوو به هۆی نه وه ی سه ری به گپژه وه بیت. دانیشته و ته ماشای تابلۆکه ی کرد، به لام نه و روژه هیچ نه خشی له گه لاکان یان وینایه که له کویتستانه کان له زهینیدا نه بوو.

دهيتوانى ديمهنى دوورى بيا بانيكى لمى بکيشيتيه وه، به لام هيزى نه بوو. رۆژى دواتر حالى زۆر باشتر بوو. به په يژه کهدا سهرکهوت و دهستی کرد به وينه کيشان. تازه خهريک ده بوو به ته و اووى ده که و ته کهش و هه و اووى کاره که په وه که دهنگى ده رگا هات. نيگل گوتى: "له عنهت له به ختم" به لام به باشى دهيتوانى به نه ده به وه گوتيتى: "فهرموو". چونکه له ههر حالدا ده رگا کراوه. نه مجاره پياوئى زۆر که له گهت هاته زووره وه. نه ناسراو بوو. نيگل گوتى: "تيره کارگه يه کى تايه تيبه و من خهريک کارم، بچو دهره وه!".

پياوه که گوتى: "من پشکينه رى ماله کانم" و کاغه زى مهوريه ته که ي به رز کرده وه و بو نه وه ي نيگل له سهر په يژه که وه بيبينى.

گوتى: "ناه...!".

پشکينه ر گوتى: "دۆخى خانووى دراوسيه تان هيج باش نييه".

نيگل گوتى: "ده زانم، من چهن رۆژ له مه و پيش نووسراوئىکم بو بيناساز که برد، به لام نه وه نه هات. له و کاته وه نه خو شم".

پشکينه ر گوتى: "تى ده گم، به لام ئيستا نه خو ش نيت".

نيگل گوتى: "يه که م نه وه ي من بيناساز نيم. په ريش ده بى لاي شووراي شار سکا لا به رز بکاته وه و داواى يارمه تى له به شى خزمه تگوزاريه ئورژانس يه کان بکات".

پشکينه ر گوتى: "به لام نه وان سهر قالى چاکر د نه وه ي خه سارى زياتر له مهن. له دۆله کهدا لافاو هاتو وه و به شى کى زۆر له بنه ماله کان بى خان و لانه ن. ده با يارمه تى دراوسيه که تت بدايه و نه ته يشتبا هه زينه ي چاکر د نه وه ي ويران ييه که له مه زياتر بيت. نه مه ياسايه. ليره دا ماده سهره تاييه کان زۆرن: ته ليس، دار، رهنگى دژه ئاو".

نيگل به نيگه رانييه وه پرسى: "له کوئى؟"

پشکينه ر گوتى: "له وئى". و ئاماژه ي دا به تابلۆکه.

نيگل به توور ه ييه وه هاوارى کرد: "تابلۆکه ي من!"

پشکينه ر گوتى: "دياره که هى تويه، به لام سه ريتى به ماله. نه مه ياسايه".

"به لام ناتوانم... نيگل زياتر له مه هيجى نه وت، چونکه له و ساته دا پياوئى کى تر هاته زووره وه. نه و زۆر وهک پشکينه ر ده چوو. له راستيدا وهک نه و بوو: که له گهت و سه رتاپا ره شپو ش.

نه و گوتى: "وه ره با برۆين، من شو فيرم".

نيگل پاى هه لکه وت و له په يژه که هاته خواره وه. لاي و ابو وه مديسان تاي هه يه. سه رى به گيژه وه ده هات. هه موو شو ئى کى له شى به سته بووى.

به په له پروزيه وه گوتى: "شو فير؟ شو فير؟ شو فيرى چى؟".

بیاوهکه گوتی: "شۆفیری ئیوه و گالیسکهیهک که ماوهیهکی زۆر له مه و پیش داواى کراوه. ئیستا سه ره نجام ها تووه و چاوه روانه. ده زانی ئه مرق ده بی سه فه ره که تان ده ست پی بکه ن." پشکینه ر گوتی: "زۆر باشه. ئیوه ده بی برۆن. به لام ئه مه ده سپیکتی خراپه بۆ سه فه ره که تان، ئه وه ی که ده بی کاره که تان به نا ته واوی به جی بیلن. هه رچه ن ئیستا لانی که م ده توانین له م تابلویه بۆ شتی که لک وه رگرین".

شۆفیره که گوتی: "ته واو نه بووه! تا ئه و شوینه ی پتوه ندی به ئیوه وه هه یه کاره که ی ته واوه. وه ره برۆین".

نیگل رویشت. زۆر ئارام و له سه رخۆ. شۆفیره که ئیزنی کۆکردنه وه ی پتویستییه کانی سه فه ری پی نه دا. هه لبه ت به و شیکردنه وه یه که ده بی پیشتر ئه م کاره ی کردی، ئه وه ش که ره نگه دیر بگه نه شه مه نده فه ره که. هه ریۆیه نیگل ته نیا توانی جان تابه کی بچووک له دا لانه که برقیی. زانیی که جان تابه کی ته نیا قوتوی ره نگ و ده فته ریکی بچووک له وینه کانی خۆی تیدایه، نه خوار دنی تیدایه نه جلوه به رگ. له کاتی خۆیدا گه یشتنه شه مه نده فه ره که. نیگل زۆر ماندوو و زۆر خه والوو بوو، که خستیانه ناو واگۆنیکه وه زۆر که می له و شتانه ده زانی که روویان ده دا. به لام هه یچ به لایه وه گرینگ نه بوو. له بیری چووبوه وه برپاره بۆ کوئی بچی یان بۆ ده روا. شه مه نده فه ره که داواى ماوه یه کی که م چووه ناو تۆنیلێکی تاریکه وه.

نیگل له ویتسگه یه کی زۆر گه وه و که م نووردا دابه زی. باربه ریک به سه کۆکه دا ده هات و ده چوو و هاواری ده کرد، به لام ناوی هه یچ کوئی نه ده برد، ته نیا هاواری ده کرد نیگل!

نیگل به په له دابه زی و زانی جان تا چکۆله که ی له بیر کردوه. ته ماشای داوه ی کرد، به لام شه مه نده فه ره که رویشتبوو.

باربه ره که گوتی: "ئا ه لیره ی، لیره وه! چی! هه یچت پی نییه! برپاره برۆیته کارگه." نیگل هه ستی کرد حا لی زۆر خراپه و هه ر له ویدا له سه ر سه کۆی ویتسگه که بورایه وه. خستیانه ئامبۆلانسیکه وه و بردیانه نه خۆشخانه ی کارگه.

شیه ی ده رمان کردنه که ی هه یچ پی خۆش نه بوو و ئه و ده رمانه ی که پتیاندا تال بوو. کارمه ند و په ره ستاره کان که م قسه و بیده نگ بوون و هه لسه ووکه و تیکی ناها ورتیانه یان بوو و جگه له دوکتۆریک که بیری ته نیا لای کاره که ی بوو که س سه ردانی نه ده کرد. زۆر وهک ئه وه ده چوو له زیندان بیته نه ک نه خۆشخانه. ناچار بوو چه ن کاتژمی ریکی دیاریکراو کاری تاقه ت پرۆکتین بکات: هه لکه نندی زهوی، دارتاشی، بۆیه کردنی ته خته سافه کان هه موویان به یه ک ره نگ. هه یچ کات ئیزنی چوونه ده ره وه یان پی نه ده دا و ده لاقه کانیش هه موویان له رووی ناوه وه بوون. بۆ ماوه ی چه ن کاتژمی تر له تاریکیدا ده یانه یشته وه تا به وته ی خۆیان، که میک بیر بکاته وه. کاتی له

دهست چووو. تهنانهت هستی نهدهکرد روو له باشبوون دهبیت، تهنانهت ئەگەر نیشانهکانی باشبوون ئەوه بێت ئاخۆ له کارکردن چیژ وەردهگری یان نا؟ له راستیدا هیچ چیژیکی وەر نهدهگرت تهنانهت له چوونه ناو جینگهکەشهوه.

سهرتا له یهك دوو سهره یهكه مدها "من تهنیا بۆچوونهکانی ئەو ده لیمهوه"، بئی هیچ هۆیهک نیگه رانی رابردوو بوو. له حالیکدا راکشابوو بهردهوام له بهرخۆیهوه دهیگوت "خۆزگه له یهکه م بهیانیهدا که با دهستی پئی کرد برۆیشتمایه ته یارمهتی په ریش. ده مویست برۆم. دهکرا یهکه م سواله ته له قبوهوهکان بخه رینهوه جینگه ی خۆیان. ئەگەر وابایه رنکه هیچ کات خانمی په ریش سه رمای نه بایه و ئەو کات منیش سه رمام نه ده بوو. ئەوکات ههفته یهک زیاتر کاتم هه بوو." به لام دوای ماوه یهک له بیهری چوووه ههفته یهک کاتی زیاتری بۆ چی دهویست. لهو کاته به دوایه نیگه رانی کارهکانی نهخۆشخانه بوو، هه لبهت ئەگەر نیگه ران بایه. بۆ هه موو ئەم کارانه کاتی دادنا و بیهری لهوه ده کردهوه چۆن دهکری جیره جیره ئەو تهخته یه نه هیلی یان هه مدیسان بیخاته وه جینگه ی خۆی یان لاقی ئەو کورسییه چاک بکاته وه. له راستیدا له م ماوه دا رنکه بووبیت به که سیکی زۆر به سوود، هه رچهن هیچ کات که سه ئەمه ی پئی نه وت. به لام نه دهکرا ئەمه هۆکاری هه شتته وه ی ئەو پیاوه بچکۆله هه ژاره بیت بۆ ماوه یهکی وه ها درێژ. رنکه ئەوان چاوه روانی ئەوه بووبیتن که چاک بیهته وه و ده رباره ی "چاکبوونه وهش" به هه ندی پتوه ری سه بر و سه مه ره ی پزیشکی خۆیان دادوه رییان ده کرد.

به هه رحال نیگی هه ژار هیچ خۆشییه کی له ژبانی نه ده دی. لانی که م ئەو شته ی بیناساز له رووی عاده ته وه پئی ده لی چیژ. به دلنیا ییه وه به م دۆخه که یفی ساز نه بوو. به لام نه دهکرا نکۆلی بکری له وه ی جوړی هه ست، هه ستی رازیبوون، له ودا به ناگا ها تبه ووه. ده ی توانی له گه ل دهنگی زهنگیکدا ده ست بداته کاریک و له گه ل دهنگی زهنگیکی تر دا بینیته لاه، ئەویش خاوپین و ناماده بۆ ئەوه ی هه ر کات کاتی هه بوو هه مدیسان ده ست بداته وه پئی. ئیستا له ماوه ی رۆژیکدا زۆر کاری ئەنجام ده دا و زۆر به ی کاروباره وردهکانی به و په ری لیهاتوو ییه وه به جی ده گه یاند. هیچ کاتیکه بۆ کاروبارهکانی خۆی نه بوو "مه گه ر ئەو کاته ی له ژووره ته نگه که ی خه وتندا بوو"، به مه شه وه خه ریک بوو ده بوو به خوا ی کاتی خۆی. هیدی هیدی زانی ده بی لهو کاتانه یدا چی بکات. ئاسه واری په له کردنی پتوه دیار نه بوو. ئیستا ده روونی ئارام بوو و ده ی توانی له کاتی پشوو دا به راست به ویتته وه.

دواتر به شپوه یه کی کوتوپر سه عاتی کار کردنه که بیان گوژی. زۆر که م ئیزنیان پئی ده دا برواته ناو جینگه ی خه وه که ی، به ته وای له به شی دارتاشییه وه گویتیان وه و به درێژایی چه ندین رۆژ خه ریکی هه لکه ندنی چالی بوو. زۆر باش ئەم کاره شی جیه جی ده کرد. ماوه یه کی زۆری به سه ردا

چوو تا توانی له زهینی خۆیدا بگه‌رئ به شوین ئه‌و جنیو و نفرینانه‌دا که به ته‌واوه‌تی له بیرری کردبوون. ئه‌وه‌نده خه‌ریکی هه‌لکه‌ندنی چال بوو که پشتی وه‌ک شکاو ده‌بینرا، ده‌ستی بریندار بوو و هه‌ستی کرد ناتوانی پیمه‌په‌یه‌کی تر ئه‌ملا و ئه‌ولا پئ بکات. هیچ کهس پئی نه‌گوت ده‌ستت خۆش، به‌لام دوکتۆر هات و چاوی لی کرد.

گوتی: "ده‌ست راگره". "پشووی ته‌واو له تاریکیدا". نیگل له تاریکیدا له پشوویه‌کی ته‌واو‌دا راکشایوو، وه‌ها ته‌واو که بۆ ساتی لای وابوو بۆ چهن کاتژمیر یان ته‌نانه‌ت چهن سال ده‌چئ له‌وئ راکشاه، چونکه زهینی به ته‌واوه‌تی خالی بوو له ههر چه‌شنه هه‌ست یان بیرکردنه‌وه‌یه‌ک. به‌لام ئیستا ده‌نگیکی ده‌بیست: ده‌نگی که پیشتر قه‌ت نه‌ییبستبوو. وا ویدده‌چوو لیژنه‌یه‌کی پزیشکی یان دادگایه‌کی لیکۆلینه‌وه له‌و نزیکانه‌دا کۆبوونه‌وه‌یان هه‌یه، رهنکه له ژوره‌که‌ی ته‌نیشتییه‌وه که درگاکه‌ی کراوه بوو، هه‌رچهن هیچ نووری نه‌ده‌بینرا.

ده‌نگی گوتی: "ئیستا کیشه‌که‌ی نیگل". ده‌نگیکی وشک و جدی، وشکتر له ده‌نگی دوکتۆر. ده‌نگی دوهم گوتی: "کیشه‌که‌ی چی بوو؟"، ده‌نگی که ده‌کرا پئی بو‌ترایه ده‌نگیکی به‌رحم هه‌رچهن نهرم نه‌بوو. ده‌نگیک که هیزیکی له‌گه‌ل بوو هاوکات ئومیده‌وارانه و خه‌ماوی ده‌بیسترا. "کیشه‌ی کاری نیگل چی بوو؟ دلێ له شوینیکی باشدا بوو."

ده‌نگی یه‌که‌م گوتی: "ئه‌رئ، به‌لام باش کاری نه‌ده‌کرد. زه‌ینیشی به راده‌ی پئویست رو‌شن نه‌بوو. ئه‌وکاته‌ی له ده‌ستی دا له به‌رچاو بگرن، ته‌نانه‌ت خۆشی سه‌رقال نه‌کرد. هیچ کات بۆ سه‌فه‌ره‌که‌ی ئاماده نه‌بوو. باری مائی باش بوو، به‌لام که گه‌یشته ئیره ده‌کرئ بلین هیچی پئ نه‌بوو و ده‌بوا بنێردرایه بۆ نوانخانه. به‌داخه‌وه‌م ئه‌مه‌یان زۆر کیشه‌ی هه‌یه، من لام وایه ده‌بی جاری بمینیتته‌وه.

ده‌نگی دوهم گوتی: "رهنکه بۆشی خراپ نه‌بئ، به‌لام ئه‌و ته‌نیا پیاویکی کورته بالایه و به‌س. هیچ کات بریار نه‌بووه کارئ به جوانی ئه‌نجام بدا و هیچ کاتیکیش زۆر به‌هیز نه‌بووه. با چاوی له رابردووی بکه‌ین. به‌لئ خۆ خالی باشیشی تیدا‌یه.

ده‌نگی یه‌که‌م گوتی: "به‌لام ته‌نیا چهن دانه‌ی که‌م له‌و خالانه ده‌توانن له تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌وام بینن".

ده‌نگی دوهم گوتی: "به‌لام خۆ ئه‌م خالانه هه‌ن. ئه‌و له خۆیدا وینه‌کیشیک بوو. به‌لام نه زۆر سه‌رکه‌وتوو، به‌مه‌شه‌وه، گه‌لئ به‌ره‌می نیگل سه‌رنجراکیشی تایبه‌ت به خۆی هه‌یه. به‌لام هیچ کات لای وانه‌بوو ئه‌م کاره ده‌یکات به که‌سیکی گرینگ، هیچ چه‌شنه راپۆرتی ده‌رباره‌ی خۆ ده‌رخستنی ئه‌و "ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل خۆشیدا" نابینرئ. خۆ ده‌رخستن به‌وه‌ی وینه‌کیشان بیانویه‌کی باشه بۆ له به‌رچاونه‌گرتنی یاسا". ده‌نگی یه‌که‌م گوتی: "که وایه نه‌ده‌بوو هه‌موو ئه‌م یاسایانه‌ی

له بهرچاوه نه گرتيا ."

"به مه شه وه وه لامي به شيكي بهرچاوه له داخوازييه كاني دايه وه". "ريژه يه كي زور كه م. نه وپيش زياتر له جوړه ساده تر و تازه كانيان كه پيشي دهوتن "وه ستانه موزا حيمه كان". رابردووي پړه له م قسانه، له گهل ژماره يه كي زوري سكالالا و جنپو و نه فريني گه مژانه ."

"راسته. به لام به دلنبايييه وه نه و پياوه هه ژاره لاي و ابو نه وانه وه ستاني موزا حيمن. نه و شته ش هه يه: نه و هيچ كات چاوه پرواني پاداشت نه بوو يان نه و شته ي به شيكي زور له هاوشپوه كاني به پاداشت ناوي ده بن. كيشه ي پيريش هه يه. نه و كه سه ي كه دواتر هات. دراوسپي نيگل بوو، هيچ كات ههنگاوپكي به ره نه و هه لنه گرت و زور كه م سوپاسي نيگلي ده كرد بچ هاوكارييه كاني. به لام له و به لگانه ي كه له بهر ده ستيدايه هيچ نيشانه يه كه نابينري به وه ي نيگل چاوه پرواني نه وه بووييت پيريش سوپاسي بكات. وادياره نه و بيري له مه ش نه كردووه ته وه."

دهنگي به كه م گوتي: "به لي نه مه خاليكه، به لام خاليكي زور بچووك. لام وايه توش به وه دهگي كه نيگل زور به ي كات شته كاني له بير ده كرد. نه و كارانه ش كه بچ پيريشي ده كرد وهك سه رنيشه يه كه كه نه جاتي ده بوو به ده ستيايه وه له زهيني خوي ده خسته ده ره وه."

دهنگي دووم گوتي: به هه مو نه مانه وه نه م دوايين راپورته ماوه، راپورتي پاسكيل ليخورينه كه له باراندا. پيم خو شه جهخت له سه ر نه م خاله بكه ينه وه. زور جوان دياره نه م كار له خو بردووييه كي ته واو بوو. نيگل لاي و ابوو خه ريكه دوايين هه لي بچ ته واو كردني تابلوكه ي له ده ست دها و هه روه ها لاي و ابوو پيريش له خورا نيگه رانه .

دهنگي به كه م گوتي: "لام وايه زياد له نه اندازه به ها به م كيشه يه ده ده ي، به لام برياري ناخر به ده ست تو يه. به دلنبايييه وه پيشكي شكرن و نووسيني باشترين ته فسير به پتي نه و راستيانه ي له بهر ده ستان كاري نيويه يه. نه و راستيانه ي هه ندخ جار له ژير نه م باره دا ده وام دين. نيستا پيشنياري تو چيه؟"

دهنگي دووم گوتي: "لام وايه نه مه بابته تيكه پيوستي به توزي مامه له كردني نارامه .

نيگل له بهر خو يه وه بيري كرده وه هيچ كات هيچ شتيكي به خشه نده تر له م دهنگه نه بيستووه. "مامه له كردني نارام" وهك باوه ش باوه ش پيشكيشي و بانگه ي شترن بچ جيزني پادشايه تي و ابوو بچ نه و له و ساته دا. نه و كات نيگل كتوپر شه رم داي گرت. بيستني نه وه ي نه و ده بي به بابته تيك بچ "مامه له كردني نارام"، واي لي كرد هه ناسه ي ده رنه يه ت و بوو به هوي نه وه ي له تاريكيدا سوور هه لگه ري. وهك نه وه و ابوو له بهرچاوه هه مو اندا ستايش ت بكن و تو و هه موو قوتابيه كانيش بزائن شايس ته ي ستايش كردن نيست. نيگل سووري روومه تي له ناو زبري به تانيه كه دا شارده وه.

بیدهنگییهک هه موو شوینیکی گرته وه. پاشان دهنگی یه کهم له نزیکه وه له گه ل نیگل قسه ی کرد. دهنکه که گوتی "گویت راکرتبوو؟" نیگل گوتی "ئه ری"

"دهی، چیت بۆ وتن هه یه؟"

نیگل گوتی: "دهتوانن پیم بلین پهریش حالی چۆنه؟ پیم خو شه جار یکی تر ببینم. هیوادارم نه خو شه نه بیت؟ ئیوه دهتوانن لاقی بۆ دهرمان بکه ن. ئه م پایه ژیانی ئه وی ناخو شه کردو وه تکاتان لی ده کهم نیگه رانی پیوه ندیی نیتوان من و ئه و مه بن. ئه و دراوستیه کی زۆر باش بوو، به نرخیکی زۆر هه رزان په تاته ی زۆر باشی بۆ دهینام که ده بوو به هۆی ئه وی کاتم به فیرو نه چی."

دهنگی یه کهم گوتی: "به راست؟ خو شحالم ئه مانه ده بیستم". بی دهنگییه کی تر چه تری به سه ر ژووره که دا راکیشا. نیگل دهنکه کانی ده بیست دوور ده که وتنه وه. بیستی دهنگی یه کهم له دووره وه ده لی: "زۆر باشه، له که لتم، بیلن پرواته قو ناغیکی تر. ئه گه ر پیتان باشه سبه ی با بچی."

به یانی که نیگل له خه و هه ستا دیتی په رده کرکه رکانی ژووره که ی لادراوه و ژووره بچو که که ی ته ژیه له خۆر. له ناو جیگه که هه ستا و زانی به جیگه ی جلوه رگی نه خو شخانه جلوه رگی ناو مألایان بۆ هیناوه. دوا ی نانی به یانی، دوکتۆر چاوی له دهسته برینه کانی کرد و توژی مه له می لی دان که ده ست به چی دهرمانی کرد. توژی نامۆژگاری نیگلی کرد و شرووبیکی به هیز کردنی "ته گه ر پیویست بوو" پی دا. بۆ ناشتا بیسکویت و په رداخی شه رایبان پی دا و دواتر بلیتکیان دایه دهستی.

دوکتۆر گوتی: ئیستا دهتوانی پرویته ویستگه ی شه منده فهر، باربه رکه له وی به کاره کانت دا دهگات. مألئاوا.

نیگل له دهرکه سه ره کییه که وه خزایه دهره وه. بۆ ماوه یه که له بهر تاوه که دا چاوی تروکان. خۆر زۆر به تین بوو. به مه شه وه چاوه پروانی ئه وه بوو هاتبیتته شاریکی گه وره، شارای که له گه ل ئه م ویستگه گه وره دا بیته وه، به لام وه ها نه بوو.

له سه ر ته پۆلکه یه که وه ستابوو، ته پۆلکه یه کی سه وز و رووت، که بایه کی فینک و روح به خش لیی ده دا. که سیکی تر له و دهوروبه ره نه بوو. دهیتوانی درهوشاوه یی سه ربانی ویستگه که له دووره وه، له خواری ته پۆلکه که ببینی.

به بی هیچ په له یه که، به لام زۆر ئازایانه به ره و ویستگه که که وته ری. باربه رکه ده ست به چی ناسییه وه.

گوتی: "لیره وه" ئینجا نیگلی رینوینی کرد به ره و سه کو یه که که له ته نیشتی دا شه منده فهر یکی بچووک و جوانی ئه و ناوچه یه وه ستا بوو. واگۆن و لوکو موتیفیکی بچووک که هه ردوکیان تازه رهنگ کرابوون و ددرهوشانه وه و خاوین بوون. وهک ئه وه وابوو ئه وه یه کهم سه فهریان بیت.

تەننەت ئەو رېگە ئاسنەش كە لە بەردەم لۆكۆمۆتېفەكەدا بوو تازە ديار بوو، رەيلەكانى دەدرەوشانەو، كورسىيەكان رەنگى سەوزيان لى درابوو و لەو ھەوا گەرمەدا تراقىرسەكانىش بۆنىكى خۆشيان لى دەھات. واگۆنەكە خالى بوو.

نىگل پرسى: "باربەر، ئەم شەمەندەفەرە بۆ كوئى دەچى؟"

باربەر گوتى: لام وانىيە ھىشتا ناويان لى نابى، بەلام شوئىنىكى باشە". دواتر دەرگاي داخست.

دەست بە جى شەمەندەفەرەكە كەوتە رى. نىگل لە كورسىيەكەيدا جولاً و شانى دادا. لۆكۆمۆتېو بچووكەكە بەدەم ھەلمكردنەو بە كەندىكى قولدا دەرپۆشت كە ديوارەكانى سەوز و بەرز و مىچەكەشى ئاسمانى شىن بوو. شەمەندەفەرەكە وەستا. وئىستگە نەبوو و ھىچ تابلۆيەكيشى لى نەبوو. تەنيا پىپلىكانى بوو لە كەندىرە سەوزەكەو بۆ سەرەو سەوز كرابوو. لە نىوان پەرزىنى خاوين و رىكوپىكى سەر تەپۆلكەكەدا دەرگايەكى بچووك ھەبوو، لەویدا پاسكىلەكەى نىگل يان لانى كەم پاسكىلەكى ھەك ئەو دەبىنرا. نووسراوئىكى زەردىيان دابوو لە دەستەى پاسكىلەكە و بە وشەى گەورە لە سەرى نووسرا بوو، نىگل.

نىگل دەستى نا بە دەرگاكوو و كردييەو و پەرييە سەر پاسكىلەكە و لە تاوى بەھاريدا، خۆى گل كەدەو بۆ خوار تەپۆلكەكە. زۆرى نەبرد زانىى ئەو رىگەيەكى كە لىوئى ھاتوون نەماو. ئىستا پاسكىلەكە خەرىك بوو بە سەر چىمەنىكى تەر و بردا، بە ئارامى دەرپۆشتە پىشەو، چىمەنەكە سەوز و سەرى دابوو بەك. ھاتەو يادى ئەم شوئىنەى لە خەون يان بىدارييا ديو. بەرز و نزمى زەوى ئاشنا بوو بۆى. ئەرى. زەويەكە ھەك ئەوئى چاوەروان دەرگا خەرىك بوو ساف دەبوو، بەلام ئىستا خەرىك بوو بەرز دەبوو. سىبەرىكى سەوزى گەورە كەوتە نىوان ئەو دوو خۆرەو. نىگل تەماشاي سەرەوئى دەكرد و لە پاسكىلەكە كەوتە خوارەو.

لە بەرامبەريدا دار وەستا بوو، دارەكەى ئەو، تەواو بوو بوو. ھەلبەت ئەگەر بىرئى دەربارەى دارئى كە زىندوو و ھەا قسە بىرئى بەو گەلایانەو كە دەرگانەو و ئەو لقانەى كە درىژ دەبوون و لە بادا دەچەمانەو، ئەو شتانەى نىگل ھەستى پى كەردبوون يان ئەگەرى ئەوئى لى دابوو و سەرگەوتو نەبوو لە كىشانەو ھياندا. نىگل چاوى برىيە دارەكە و ئارام ئارام دەستەكانى ھەلپىرى. دواتر دەستى بە تەواوى كەدەو.

گوتى: "ئەمە پىشكەشىيەكە!"

ئامازەى ئەو بۆ ھونەرەكەى و دواتر بۆ ئەنجامى كارەكەى بوو، بەلام لە ھەمان حالدا ئەو وشەيەى زۆر ئارام دەرپىرى.

ھەر چاوى برىيە دارەكە. ھەموو ئەو گەلایانەى كە ماوھيەكى زۆر زەحمەتى پىو كىشا بوون

لهوئى بوون، ئەويش نە بەو شىۋەيەي ئەو كېشا بوونىيەو، بەلكو بەو شىۋەيەي لە زەينىدا ويناى كىردبوون، گەلەي تىرش لەوئى بوون كە لە زەينىدا تەنيا شكۆفەيان كىردبوو و زۆر گەلەي تر كە رەنگە شكۆفەيان بىردبايە ئەگەر كاتى بايە، هېچيان لەسەر نەنوسىرايو، ئەوانە تەنيا گەلەگەلەي ناسك و جوان بوون، بەلام مېژوويەكان وەخۆ گرتبوو بە روشنايى رۆژمىترىك. دەكرا بوئى بەشىك لە جوانترىنەكانيان، بەرچاوترىن و كاملىترىن نمونەكارەكانى ستايلى نىگل، بە هاوكارى ئاغاي پەرىش ئافرىنرا بوون. هېچ رىگەيەكى تر نەبوو بۆ دەربىنى ئەم شتە.

بالىدەكان لەسەر دارەكە هېلانەيان دەكرد. بالىدەي سەير و سەمەرە. چ دەنگىكيان هەبو! هەر لەو ساتەدا كە تەماشاي دەكردن پىكەو جوتىبوون و جوقچەيان كىرد و جوقچەكانيان پەرەوازە بوون و بەدەم خويىندەو بەرەو دارستان دايان لە فرىن. ئىستا دەيدىت دارستانىش لەوئى بوو، بە هەرتك لادا بەربلاو وەك لەشكەرىك كە تا دوو رۆيشتى.

لە ئاسۆشدا كوئىستان بە تىشكىكى كەم، دەرهوشايەو. دواى ماوہيەك نىگل بەرەو دارستان وەرسورا. نە لەبەرئەوئى لە دار ماندوو بوويت، بەلكو واديار بوو ئىستا بە روونى لە زەينىدايە و بە ئاگايە لە دارستان و گەشەكردنى، تەننەت ئەو كاتەش لىي ناروانى. هەرودەها كە دوور دەكەوتەو بە شتىكى سەيرى زانى. هەرچەن ئەم دارستانە لە دوورەو بوو، بەلام دەيتوانى لىي نىك بىتەو يان پرواتە ناوى بى ئەوئى دارستان هېچ لەو دۆخەي كە هەيە بگۆردى. بەر لەمە هېچ كات نەيتوانىبوو پى بنىتە ناو دىمەنىكى دوورەدەستەو بە بى ئەوئى بيانكات بە ژىنگەيەكى تەواو. ئەمە وای دەكرد پىاسەكردن لە سىروشتدا چىرۆكىكى تايبەتى هەبى. چونكە لەگەل ئەوئى پىاسەت دەكرد دىمەنى تازەت دەدى، بەشىۋەيەك كە ئىستا دوو، سى، يان چوار دىمەنى جوان لە بەرامبەرتدا بوون، دوو سى يان چوار سەرنجراكىشتەر لە چاران بوون. دەتتوانى هەر بەو شىۋەيە برۆيتە پىش و زەويەكەت بە تەواوتى لە باخىكدا يان تابلۆيەكدا "ئەگەر پىت خۆش بىت وا ناوى بىەي" لە بەردەستدا بى. دەتتوانى هەر بەو شىۋەيە برۆي، بەلام نەك بۆ هەمىشە، لە دواو كوئىستان قوت بووئەو. بەراستى كوئىستانەكە نىكتر بوو، زۆر ئارام. واديار بوو بەشىك بىت لە تابلۆكە، بەلام تەنيا بە شىۋەي ئەلقەيەكى گىردراو لەگەل شتىكى تر، كوئىستان روانىنىكى سەرسەريانە بوو لە ناو دارەكانەو بۆ شتىكى جىاواز، بۆ قۇناغىكى تر، تابلۆيەكى تر.

نىگل خەرىكى گەران بوو، بەلام تەنيا خەرىكى كات بەسەربىردن نەبوو. بە وردى لە دەروويەر ورد دەبوو. دار كامل و تەواو بوو، بەلام ئەو شىۋەي پىۋەندى بەوئەو بوو، هېشتا پىۋىستى بە كاركردن هەبو. لە بەرخۆيەو كوتى: "رىك بە پىچەوانەي چارەكەي تر". لە دارستاندا چەن شىۋىنى هەبو پىۋىستى بە كار و بىرکردنەو هەبو. بەلام ئىتر پىۋىست نەبوو هېچ شتى

بگۆردرئ، تا ئۇ شۆپنەنى كە كارەكە چووبووه پېش، هېچ ھەلەپەك نەدەببىرا . بەلام پېويست بوو كارەكە تا خالتيكى ديارىكراو دريژەى پى بدرئ. نيگل ئەم خالەى له ھەموو شتەكاندا زۆر باش دەناسى. له بن يەكئىك له داره جوانەكانى ديمەنەكەدا دانىشت نموونەپەك له دارى گەورە، بەلام خاوەن تايبەتمەندى بى وینە، يان ئەگەر زۆر لىتى وردبايتەوہ. دەكرا وابتت. نيگل بىرى كردهوہ كارەكەى له كوئوہ دەست پى بكات و له كوئى كۆتايى پى بيتنى و چەنى كاتى ھەپە. نەپدەزانى گەلالەى كارەكەى چۆن ريك بخت.

گوتى: "بەلئ وايە، من پېويستم بە پەريشە. زۆر شت ھەپە دەربارەى زەوى، گياكان و دارەكان كە ئۇ دەيزانى و من نايزانم. ناكريئ ئۇ شۆپنە بە پاركيكى تايبەت بە من بزائريئ. من پېويستم بە يارمەتى و ئامۆزگارى ھەپە. دەبى زۆر زوو پەيداي بكەم".

ھەستا و چووه شۆپنەكەوہ كە بريارى دابوو كارەكە لەوئوہ دەست پى بكات. كۆتەكەى داكەند. ھەر ئۇ كات لە دۆلكى بچووكدا پياويكى ديت بە شىوہەپەكى وئل چا و لە دەوروبەرى خۆى دەكات. خۆى دابوو بەسەر پتمەرەكەيدا، بەلام نەپدەزانى چى بكات. نيگل دەستى بۆ راوہشاندا. بانگى لى كرد: "پەريش!"

پەريش پتمەرەكەى خستە سەر شانى و بەرەو لاي ئۇ كەوتە ريئ. ھىشتا تۆزئ دەشەلى. پىكەوہ قسەيان نەكرد بەلكو ھەك عادەتى رابردويان كە لە ناو پەريشەكانەوہ رەت دەبوون، سەريكيان راوہشاندا، بەلام ئىستا قۆليان كرد بە قۆلى يەكدا و كەوتنە ريئ. نيگل و پەريش پى ئوہى پىكەوہ قسە بكەن ريك كەوتن لەسەر ئوہ خانوويەك كە زۆر پېويستيانە لە كوئدا دروست بكەن. كە پىكەوہ كاريان دەكرد دەركەوت ئىستا لە بارى ريكخستنى كات و ئەجامى كارەكاندا نيگل كەسى يەكەمە. زۆر سەپەرە، بەلام ئوہ نيگل بوو كە زۆر زۆرتەر سەرقالى دروستكردنى خانوو و باخەوانى كردن بوو لە خالتيكدا پەريش بە زۆرى لەو دەوروبەردا دەسووراپەوہ، لە دارەكان و بە تايبەت دار ورد دەبووہوہ.

رۆژئ نيگل خەرىكى ناشتنى پەريشەكە لە سنەوہەر بوو. پەريش لەو نزيكانەدا لەسەر چيمەنەكان راکشابوو چاوى لە گولتيكى زەردى ناسك و جوان دەكرد كە لە سەوژەلانيپەكەدا روابوو. زۆر پىشتەر نيگل بە ژمارەپەك زۆر لەو گولانەى خستبووہ ناو رەگەكانى دارەكەى خۆپەوہ. كتوپر پەريش سەرى ھەلبېرى. دەموچاوى لە خۆرەكەدا دەردەوشاپەوہ و زەردەخەنەى لەسەر لىبو بوو.

ئۇ گوتى: "زۆر باشە. سوپاست دەكەم لەوہى لە بىرى مندا بووى و سفارشت كردم، لە راستيدا نەدەبوو من لىرە بام".

نيگل گوتى: "ھەلئ و پەلئ مەلئ. لە بىرم نيبە چيم وتووہ، بەلام ھىشتا ھەموو ئۇ شتەى كە

دەبا بىمگوتبا نەموتووه".

پەريش گوتى: "با گوتت، بووى بە ھۆى ئەوھى زۆر زووتر بىمە دەروھە. دەزانی، خاوەنى دەنگى دووھم بوو بە ھۆى ئەوھى بىمىرین بۆ ئېرە. ئەو گوتى داوات کردووه بىمىنى. ئەمە لە چاوى تۆوھ دەبىنم مەدیونتم".

نىگل گوتى: "نە، تۆ بۆ ئەمە قەرزدارى دەنگى دووھمى، لە راستیدا ھەردوگمان مەدیونى ئەوین".

ئەوان درېژەيان دەدا بە ژيان و کارکردن پىکەوھە. نازانم تا کەى. ھىچ سوودىكى نىيە نكۆلى بکەين لەوھى ھەندى جار لە سەرەتادا دەبوو بە ناکۆکیان. بە تايبەت ئەوکاتەى ماندوو دەبوون چون سەرەتا بەراستى ماندوو دەبوون. زانیان کە شروپىکیان داوھ بە ھەر يەکیان. ھەرتک شووشەکە بەک نووسراوى پتوھ بوو. چەن دلۆپ لەگەل ئاوى کانیدا بەر لە پشوو بخوریتەوھ.

ئەوان کانىيان لە قولايىيى دارستاندا دۆزىيەوھ. تەنیا جارێ زۆر پىشتەر نىگل لە خەياآیدا وینای کردبوو، بەلام ھىچ کات نەیکتیشابووھە. ئىستا دەبزانى کانى سەرچاوەى دەرياچەيەکە کە لە دوورھوھ دەردەوشیتەوھ، ھەروھە ھەموو ئەو شتانەى لەو سەرزەمىنەدا گەشە دەکەن خواردن لەوتوھ وەردەگرن. چەن دلۆپ لە شرووبەکە تامى ئاوەکەى گۆرى. تا رادەيەک تال، بەلام شادى بەخش بوو و ماندوويەتیشى دەردەکردن. دواى خواردنەوھى شرووبەکە لە تەنیايدا خەوتن، دواتر ھەستانەوھ و بەوپەرى تواناوە دەستيان کردەوھ بە کارکردن. لەو ساتانەدا نىگل بىرى لە گول و گىاي سەرنجراکپىشتەر دەکردەوھ پەريش زۆر باش دەبزانى چۆن و لە کویدا بىچپىنى بۆ ئەوھى جوانتر دەرکەون. زۆر بەر لەوھى شرووبەکە تەواو بىت پتويستيان پى نەمابوو. شەلى پەريش چاک بووبووھە. لەگەل ئەوھى کارەکە لە تەواو بوون نىک دەبووھە، کاتى زياتريان تەرخان دەکرد بۆ گەران و چاوکردن لە دار و گەلا و نوور و بەرزايى و نزمایيەکانى زەوى. ھەندى جارپى بەيەکەوھ گۆرانىيان دەگوت، بەلام نىگل بەوھى زانى چاوەکانى ئىستا زياتر لە ھەر کاتى بۆ کوپستان دەگەرى. کاتى ئەوھە ھات کە خانووى ناو دۆلەکە، باخ، سەوزەلانى، دارستان، زەرياچە و ھەموو سەرزەمىنەکە بە شپوھى باش تەواو بوون. دارە گەورە بە شکوفە داپۆشرا بوو. رۆژى پەريش گوتى: "ئەمشەو کارەکە تەواو دەکەين و دواى ئەوھە ماوھيەکى زۆر خەرىکى گەران دەبىن".

رۆژى دواتر ئەو دووانە کەوتنە رى و ئەوھندە رۆيشتن ھەموو دىمەنەکەيان تى پەراندا و گەيشتنە کۆتايىيى سەرزەمىنەکە. ھەلبەت ئەم کۆتايىيە نەدەبىنرا، ھىچ سنوور يان دیوارى بوونى نەبوو. بەلام دەیانزانى گەيشتوونەتە لىواری ئەو سەرزەمىنە. پياويکیان دىت وەک شوان دەچوو. پياوھەکە خەرىک بوو لە سەوزەلانىيەکانەوھ کە لە سەرەوھ دەگەيشتە کوپستان بەرەو لايان

داده پیری.

ئەو پرسى: "كەستان دەوى رىگەتان پى نیشان بدات؟ دەتانهوى دريژه به رىگەكەتان بدەن؟".
بۆ ساتى سىبەرى كەوتە نيوان نىگل و پەريشەو. چونكە نىگل دەيزانى لەم ساتەدا دەپەوى
دريژه به رويشتن بدات، و "بە كورتى" دەبى دريژه بەم رىگەپە بدات، لە حالىكدا پەريش
نەيدەويست بىرواته پيش و هيشتا ئامادە نەبوو بۆ رويشتن.

پەريش بە نىگلى گوت: "من دەبى چاوەروانى ژنەكەم بم. ئەو تەنيا و بى كەس دەمىنيتەو. ئەو
دەزانم كە ئەوانە سەرئەنجام رۆژى بە شوينمدا دەينىرن، يانى ئەو كاتەى ئەو ئامادە بى و ئەو
كاتەى من هەموو شتم بۆى ئامادە كردبى. ئىستا خانووەكە تا ئەو شوينەى توانامان هەبوو
تەواو بوو، بەلام پىم خۆشە پى نیشان دەم. لام وايە دەتوانى خانووەكە باشتر و خۆشتر بكات.
هيوادارم ئەم سەرزمىنەى بە دل بىت". بەرەو شوانەكە وەرسوورا و پرسى: "تۆ رى نيشاندەرى؟
دەتوانى ناوى ئەم سەرزمىنەم پى بلى؟"

پياوھەكە گوتى: "نازانى؟ ئەمە سەرزمىنى نىگلە. ئەمە تابلۆكەى نىگل يان بەشىكى گەورە لە
تابلۆكەپە: بەشىكى بچووكى ئىستا باخى پەريشە."

پەريش بە سەرسورمانەو گوتى: "تابلۆى نىگل! نىگل تۆ بىرت بۆ لای هەموو ئەمانە دەچوو؟
قەت نەمدەزانی ئەوئەندە زىرەكى. بۆ بە منت نەدەوت."

پياوھەكە گوتى: "زۆر پيشتر هەولى دا پىت بلى، بەلام تۆ نەتدەروانى. ئەو رۆژانە ئەو تەنيا
رەنگ و خامى هەبوو و تۆ دەتويست سەر مאלەكەتى پى چاك بكەپتەو، ئەمە ئەو شتەپە تۆ و
ژنەكەت عادەتتان كردبوو پى بلىن هەلىت پلىتەكانى نىگل يان رەنگ خەسارکردن.
پەريش گوتى: "بەلام ئەوسا وەك ئىستا نەبوو، واقىعە نەبوو."

پياوھەكە گوتى: نا، ئەوسا تەنيا روانىتىكى كورت بوو. بەلام تۆش دەتوانى لەم روانىنە كورته
كەلك وەربگرى. هەلبەت ئەگەر ئەم كارە بەلاتەو شياوى تاقىکردنەو باپە."

نىگل گوتى: "منيش هەلىكى وام بۆ تۆ نەرخساند. هىچ كات هەولم نەدا بۆتى باس بكەم.
عادەتم بوو پىت بلىم بىرەهەلكەنى پىر. بەلام ئەو كەى گرینگە؟ ئىمە پىكەوە ژياوين و كارمان
كردوو. دۆخەكە دەيتوانى جياواز لەمە باپە. بەلام نەيدەتوانى لەمە باشتر باپە. بەهەموو
ئەمانەو بەمبورو بەوئەى ناچارم دەبى بۆم. لام وايە يەكتر دەبينىنەو: زۆر كار هەپە دەتوانى
پىكەوە بىكەين. مائاوا". دەستى پەريشى بە گەرمى گوشى: ئەو دەستەى كە ئىستا باش و
بەهيز و سادق بوو. سووراپەو و بۆ ساتى تەماشای دواوئەى كرد. شكۆفەكان لەسەر دارە گەورە
وەك گر دەدرەوشانەو. هەموو بالندەكان لە ئاسماندا باليان لى دەدا و ئاوازيان دەخويند. ئىنجا
نىگل پىكەنى، سەرى بۆ پەريش راوشاند و لەگەل شوانەكەدا چوو.

رۆیشت بۆ ئەوێ مەڕ و شاخ و دۆل و شت فێر بێ و لە ئاسمانی بەرین بڕوانی و زۆر و زۆرتەر، لە تەپۆلکەکانەو بەرەو کۆیستان وەسەر کەوێ. زیاتر لەمە نازانم گومانێ ئەو بەم چی بێ ھات. نیگی بچووک دەیتوانی لە ژوورەکەیی خۆشیدا چاوە لە کۆیستان بکات و لە راستیدا کۆیستانیش لە ناو تابلۆکەیی شوێنیکیی ھەبوو، بەلام بەراستی ئەم کۆیستانە وەک چی دەچێ و چ شتیکی لە خۆیدا ھەشار داو، ئەمە شتیکی تەنیا ئەوانە دەیزانن کە پێیدا ھەلگەراون.

تامپکینز، ئەندامی ئەنجومەنی شار گوتی: "من لام وایە بە راست پیاویکی ئەحمەق بوو، لە راستیدا ھیچ کەلکیکی بۆ کۆمەلگە نەبوو." ئاتکینز کە نە کەسیکی گرینگ بەلکو مامۆستای سەرھتایی بوو گوتی: "نازانم، دُنیا نیم، گرینگ ئەوێ مەبەستی ئێو لە کەلک چی بێت." تامپکینز گوتی: "بە بێ ھیچ کەلکیکی ئابووری یان زانستی. بە دُنیاوییەو دەتوانم بلێم ئەگەر ئێو مامۆستاکان کاری خۆتان بزانن، ئەو دەیتوانی بێ بە کەسیکی بە کەلک، بەلام ئێو کاری خۆتان نازانن، ھەر بۆیە ئێمە لەگەڵ کۆمەلەی کەسی بێ کەلکا رووبەر و دەبینەو ئەگەر ئیدارەیی کارەکانی ولات بە من بایە، ئەو و کەسانی وەک ئەو دەستە سەر کاریک کە بۆ ئەو کارە دەبن. کاری وەک شوێردنی قاپ و قاچاخ لە چیشخانەیی گشتیدا، بەسەرمانەو دەبووم کارەکیان باش بکەن. یان ئەوێ ئەوانم بێ دەسلەت دەکرد. ئەو بەر لە ھەمووتان لەسەر کار لادەبرد." ئەوت بێ دەسلەت دەکرد؟ مەبەستی ئەو کەسەیی ھانی دەدا بەوێ سەفەرەکەیی دەست پێ بکات."

"بەلێ، ھەلبەت ئەگەر بکری ئیستاش لەو زاراوە کۆنە بێ مانایە کەلک وەرگیردری. لە ناو تۆنێلێکەو بۆق پێو دەنا بۆ ناو کۆگایەک زبڵ. مەبەستم ئەمەیی."

"کەوایە لات وانییە وینەکیشان ھیچ بایەخی ھەبێ، نە بایەخی راگرتن و نە بایەخی تەواوکردن، تەنانەت بۆ کەلک وەرگرتنیش نابێ؟"

تامپکینز گوتی: "ھەلبەت وینەکیشان ھەندێ کەلکی ھەییە، بەلام وینەکانی ئەو بێ کەلک بوون. پانتای و بەستینی فەراوان ھەییە بۆ پیاو و ژنانی نەترس، ئەو پیاوانەیی لە ئیدەیی نوێ و رینگە تازەکان ناسلەمینەو. بەلام نەک ئەم شتە کۆنە. خەیاڵ پلاوی شەخسی. تەنانەت نەیدەتوانی بۆ پاراستنی گیانی خۆی تابلۆیک بکیشیتەو لێی بگەیی. ھەموو کات خەریکی گەلا و گولەکان بوو. جاری ئیم پرسسی بۆ وایە گوتی لای وایە ئەوانە جوانن! کێلە پیاوی راپایی گەوج و نەفام."

ئاتکینز ئاھێکی ھەلکیشا و گوتی: "رایی رایی، بەلێ، بێچارە. ھیچ کات ھیچ شتیکی تەواو نەکرد. لەو کاتەو کە رۆیشتوو تابلۆکانی کەلکی باشتریان لێ وەردەگیردری. بەلام تامپکینز، من ھێشتا دُنیا نیم. ئەو تابلۆ گەرەکەت لە بیرە، ئەوێ دواي تۆفان و لافاوکە بۆ پینەکردنی مالا دراوسێکە بەکاربرا؟ گۆشەییکی بربوو و لە ناو باخەکەدا بوو و من دۆزیمەو. خەساری

دیتبوو، به لām هیشتا زۆر باش دهناسرایه وه. لووتکهی کیتی له گه ل گول و گیادا. ناتوانم له بیرى بکه م و له زهینم بیخه مه دهره وه.

تامپکینز گوتی: "له کویته وه بیخهینه دهره وه؟"

ئاتکینز سووره له گه را و پیرکینز بۆ ئارامکردنه وهی بارودۆخه که هاته ناو قسه کان گوتی: "ئیه دوانه دهرباره ی کى قسه ده که ن"

تامپکینز گوتی: "ئه ناوه بۆ ئه وه نابى دهرباره ی قسه بکهین. نازانم خه ریکن دهرباره ی قسه ده کهین. له شار نه ده ژیا."

ئاتکینز گوتی: "نه، له شار نه بوو. به هه موو ئه مانه شه وه به شوین خانوویه که وه بوو. بۆیه عاده ت بوو برۆی بۆ لای و له مائیکدا چاکهیت ده خوارد، گالتته پى ده کرد. ئیستا ماله که ی هی تۆیه و له گه ل خانوویه کدا که له شار هه ته. که وایه پتویست ناکات ناوی بیزارت بکات. ئه گه ر ده ته وه ی بزانی، ئیمه خه ریک بووین دهرباره ی نیگل قسه مان ده کرد."

پیرکینز گوتی: نیگلی بیچاره، نه مده زانی وینه کیشه. رهنکه ئه مه دوا یین جار بوو بى ناوی نیگل له گفتوگۆیه کدا ده برا.

به هه رحال ئاتکینز ئه وه له ته سهیره ی هه لگرت. به شی زۆری ورد بوو، به لām گه لایه کی جوانی وه ک خۆی مابووه وه. ئاتکینز دای بیخه نه چوارچیه وه. دواتر خسته یه مۆزه شاره وه و بۆ ماوه یه کی زۆر "گه لا به ره می نیگل" له گۆشه یه کی مۆزه خانه که دا هه لواسرا بوو و سه رنجی زۆر که سی بۆ لای خۆ راده کتیشا. به لām سه ره ئه نجام هۆزه که له ئاگرکه و تنه وه دا سووتا و "گه لا" و نیگل و سه رزه مینه که ی له بیر چوونه وه.

دهنگی دووهم گوتی: "له راستیدا بۆ ماوه ی پشوو و هه وانه وه زۆر به که لک بوو «شوینیکی زۆر باشه» بۆ ماندوویتی ده رکردن، به ده ر له مه ش باشترین ریگه یه بۆ ئاشنا کردنی سه ره تایی زۆر که س له گه ل کویتستان. له هه ندی شویندا په رجووه. من هه موو روژی ژماره یه کی زۆر بۆ ئه وئ ده نترم. به لām زۆر که م ناچار ده بن بگه رینه وه."

دهنگی یه که م گوتی: "ئى وایه؟ لām وایه ده بی ئه شوینه ناوی هه بی، پتیشنازی تۆ چیه؟" دهنگی دووهم گوتی: "باربه ر زۆر زوو ئه م کیشه یه ی چاره سه ر کردوو. زۆر له میژه هاوار ده کات" شه مه نده فه ر به ره و نیگل په ریش ئاماده ی رویشته.

په ریش نیگل ئه م هه واهم له برووسکه یه کدا بۆ هه ردووکیان نار د.

ئه وان چیه ان گوت؟

"هه ردووکیان پتکه نین، پتکه نین و کویتستان له ده نگدانه وه ی ده نگه که بیان هاته قسه."

سه رچاوه: کتیبی "درخت و برگ" وه رگیزان به فارسی. موراد فه رهاد پوور